

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/34/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724010144
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Buceková, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6724010144.8

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a JUDr. Andreja Matušovica, v trestnej veci obžalovaného A. A. B., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné o odvolaní obžalovaného a prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn.: 3T/21/2024 zo dňa 21. 03. 2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. 06. 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. A. B. a prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn.: 3T/21/2024 zo dňa 21. 03. 2025 bol obžalovaný A. A. B. uznaný vinným pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v súbehu so zločinom neoprávneného zaobchádzania s látkami s anabolickým alebo iným hormonálnym účinkom podľa § 176 ods. 1, ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase, pravdepodobne od mesiaca január 2022 v meste C. ako aj na iných presne nezistených miestach do dňa 05.04.2022 spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojmu synovi mal. D. B., nar. XX.XX.XXXX, s ktorým sa v tom čase stýkal na základe uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 15P/16/2021 zo dňa 09.05.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoP/23/2021 - 531 zo dňa 09.07.2021 každý párný víkend v sobotu od 13.00 h do 17.00 h a v nedeľu od 13.00 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň vo štvrtok od 16.00 h do 18.15 h bez prítomnosti matky a to takým spôsobom, že neoprávnene aplikoval cudzorodé, syntetické testosteróny alebo posilňujúce látky testosterónu poškodenému mal. D. B., nar. XX.XX.XXXX, v dôsledku čoho bol mal. D. B., nar. XX.XX.XXXX hospitalizovaný od dňa 05.04.2022 do dňa 14.04.2022 v E. F. G. H. I. J. J., G. K. H. X, XXX XX J. J., pričom bol u mal. D. B., nar. XX.XX.XXXX dňa 06.04.2022 vykonaný hormonálny profil (L.) s výsledkami S-Estradiolu s hodnotou 78,55 pmol/1 a S-Testosterónu 27,47 nmol/1 a dňa 12.04.2022 vykonaný hormonálny profil (Unilabs) s výsledkami S-Estradiolu s hodnotou 58,25 pmol/1 a S-Testosterónu 14,03 nmol/1, pričom referenčné rozpätie testosterónu u detí do 9 rokov je 0 - 1,18 nmol/1, následne bola aplikácia cudzorodých, syntetických testosterónov alebo posilňujúcich látok testosterónu potvrdená znaleckým posudkom ID:6883 spoločnosti H. K. B., XXXX H., čím uvedeným konaním svojho syna mal. D. B., nar. XX.XX.XXXX vo vyššie uvedenom období vystavoval vplyvu látok spôsobilých poškodiť jeho zdravie, pričom mu neoprávnene podával látku s anabolickým alebo iným hormonálnym účinkom podľa osobitného predpisu na iný ako liečebný účel indikovaný lekárom a v dôsledku čoho došlo u mal. D. B., nar. XX.XX.XXXX k zväčšeniu objemu semenníkov, k ich hnedému sfarbeniu, k zvráskaveniu pokožky, ďalej k zväčšeniu penisu, k stoporeniu, ktoré bolo bolestivé a k ochlpeniu na pokožke semenníkov a k urýchleniu kostnému rastu, ktoré sa prejavilo zvýšením výšky, za posledné mesiace narástol poškodený o 2 cm a toto konanie obvineného u mal. D. B., nar. XX.XX.XXXX spôsobilo závažné somatické a psychické dôsledky, konkrétne akútny stres, naväzujúci najmä na

bolestivé erekcie, poruchy spánku a poruchy správania s parciálne naplnenými podmienkami syndrómu týraného a zanedbaného dieťaťa a v dôsledku čoho je, zdravotný stav mal. D. B., nar. XX.XX.XXXX do súčasnosti sledovaný odbornými lekármi vzhľadom k rýchlemu kostnému rastu a k rozvoju predčasnej puberty, ktoré vznikli v dôsledku podaného syntetického testosterónu.

Za toto konanie bol obžalovanému podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), § 39 ods. 2 písm. c) spolu s § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a šesť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodeným maloletému D. B., do rúk zákonnej zástupkyne - matky A. C. B. spôsobenú škodu vo výške 3 286 eur a M. N. I. H. škodu vo výške 4 500,95 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný do všetkých výrokov a prokurátorka okresnej prokuratúry do výroku o treste.

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil vlastnoručne napísaným písomným podaním ako aj prostredníctvom svojej obhajkyne. Vo vlastnoručne napísanom odvolaní poukázal na to, že jeho syn nebol ním nijako poškodený, nebolo na ňom spáchané žiadne fyzické násilie, rovnako ani žiadne psychologické a psychiatrické poškodenie, ani bolesť. Poukázal na znalkyňu A. H., ktorá potvrdila vo svojej výpovedi, že jeho syn je úplne zdravý aj rastom a že kostný vek bol v norme. Poukázal na výpoveď znalca O., ako aj fotografie A. A. z roku 2022, ktoré preukazujú, že genitál jeho syna bol úplne v norme. Rovnako zdôraznil aj znalecký posudok E. P. A. J. O. posudok znalca A. I. Q., C. preukazujú, že obžalovaný je úplne duševne zdravý. Uviedol, že jeho manželka vo svedeckej výpovedi priznala, že na prijíme jej detský urológ povedal, že jeho syn nemá problém, ktorý by mal riešiť. Zároveň poukázal na spis 18P/52/2021 podľa dôkazov, v ktorom nemal syna u seba doma v marci 2022 až máj 2022, čím odôvodnenie súdu z 21. marca 2025 o údajnom naplnení sústavnosti neobstojí. Ďalej uviedol, že okresný súd pochybil v odôvodnení, lebo pravosť receptu potvrdila nielen poisťovňa s lekárnou, ktoré ho preplatili, ale aj vystavovateľ spoločnosti H. P. Q., C. listom potvrdili, že špecifický kód receptov je z receptov, ktoré zakúpili. Navyše vo svedeckej výpovedi doktorka J. pripustila, že ona mohla hlavnej sestre telefonicky odobriť vypísanie receptu v čase COVIDU, ktorá sa pomýlila v náležitostiach receptu. A. B. priznala, že mala druhú pečiatku v kancelárii sestry. A. B. ho nikdy nevyšetrovala. Preukázali nepravdivosť tvrdenia manželky, že sa údajne malo jednať o liek iba pre ženy. Prvoinštančný súd sa neoboznámil so spisom, porušil zásadu in dubio pro reo, došlo k procesnej chybe, litispendencií. Žiada, aby nebol súdom právoplatne odsúdený a aby mu nebol uložený žiadny trest.

Obhajkyňa v písomných dôvodoch podaného odvolania uviedla, že so skutkom ani s jeho právnou kvalifikáciou sa nemožno stotožniť z doposiaľ nepreukázaných skutočností, a to kedy a koľkokrát mal obžalovaný aplikovať maloletému syntetické testosteróny. To sú najdôležitejšie otázky pre právne posúdenie skutku a jeho právnou kvalifikáciu a odpovede na ne nevyplývajú ani z napadnutého rozsudku, ani z obžaloby a neboli podporené v rámci prípravného konania ani v konaní pred súdom žiadnym priamym dôkazom a najmä čo do množstva, rozsahu, času aplikácie syntetického testosterónu. Ďalej poukázala na nesprávne právne kvalifikovanie skutku ako zločinov podľa § 208 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a zločinu podľa § 176 ods. 1, ods. 4 písm. c) Trestného zákona, ktorých jednočinný súbeh nie je podľa obhajoby na mieste. Konanie nevykazuje trvalosť alebo sústavnosť, ktorá žiadnym dôkazom nebola preukázaná. V odôvodnení rozsudku na strane 42 okresný súd k námietke obhajoby o nepreukázaní vystavovania dieťaťa vplyvu látok spôsobilých poškodiť jej zdravie opakovaným spôsobom uvádza, že "sústavnosť konania je daná opakovaným aplikovaním, respektíve vystavovaním tejto látky dieťaťu", čo obhajoba považuje za nezrozumiteľné, nakoľko namietanú opakovanosť konania súd nijako bližšie skutkovo neodôvodnil a preskúmateľne neuviedol, kedy malo k opakovaným útokom dôjsť, za akých okolností, z čoho táto opakovanosť vyplýva a prečo je nepochybné, že nemohlo ísť o jedinú aplikáciu látky. Poukázala aj na formálnosť časového rozpätia skutku od januára 2022 až do 05.04.2022 bez uvedenia konkrétnych časov tak, aby bolo preskúmateľné, že k protiprávnemu konaniu nemohlo v žiadnom prípade dôjsť v tvrdenom časovom rozpätí iba jednorazovo. Podľa názoru obhajoby je nevyhnutná určitá hromadnosť, či sústavnosť takéhoto konania. Napádaný rozsudok jednoznačne nedefinuje, aké bolesti netrvajúcce celkom krátky, prechodný čas sťažovali obvyklý život maloletého poškodeného a v čom. Nie je tak preskúmateľné,

aký následok (ktoré psychické a fyzické utrpenie) je výsledkom protiprávneho konania páchatel'a. Pri základnej skutkovej podstate trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona spôsobenie následku vo forme fyzického a psychického utrpenia nie je a ani nemôže byť len jednorazové či osamotené konanie, ktoré pozostáva, napríklad len z jedného opakovania v tomto prípade neoprávnenej aplikácii cudzorodej syntetickej látky - testosterónu, pretože iba tým, že sa pravidelne opakuje, dochádza k vystavovaniu vplyvu látok spôsobilých poškodiť zdravie maloletého, čo v konečnom dôsledku spôsobuje poškodenú osobu psychické, prípadne aj fyzické útrapy. Ak by takýto následok nastal čo i len jednorazovým neoprávneným podaním látky, konanie páchatel'a je potrebné subsumovať pod iné ustanovenie Trestného zákona a nie pod § 208 Trestného zákona. Ak by aj bola preukázaná sústavnosť alebo opakovateľnosť konania páchatel'a, tak už zo samotnej skutkovej vety napadnutého rozsudku nepochybne vyplýva, že sa tak malo stať iba tým, že dieťaťu mala byť neoprávnene podávaná látka s anabolickým alebo iným hormonálnym účinkom na iný ako liečebný účel indikovaný lekárom a teda skutková podstata zločinu podľa § 176 ods. 1 Trestného zákona by bola v tomto smere potom skonsumovaná základnou skutkovou podstatou trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Inak povedané, príčinou trestnoprávne relevantného následku by bolo výlučne konanie spočívajúce v podaní látky s anabolickým alebo iným hormonálnym účinkom na iný ako liečebný účel indikované lekárom, čo je konanie napĺňajúce znaky trestného činu podľa § 176 ods. 1 Trestného zákona. Súbeh žalovaných trestných činov by bol podľa názoru obhajoby možný napríklad v prípade, ak by sa páchatel' dopustil voči poškodenému aj iného protiprávneho konania prezumovaného v § 208 ods. 1 písm. a) až c), e) Trestného zákona a popri takomto protiprávnom konaní by mu aj neoprávnene aplikoval cudzorodý syntetický testosterón. Vzhľadom na závažné nedostatky v procese dokazovania, kedy doposiaľ nie je presvedčivo a nepochybne preukázané, že protiprávne a úmyselne vedome mal konať práve obžalovaný, a to v takej intenzite a spôsobom ako to predpokladá Trestný zákon pri žalovaných trestných činoch navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne s poukazom na zásadu in dubio pro reo, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen v odvolaní podanom do výroku o treste mala za to, že práve s prihliadnutím na charakter konania obžalovaného, osobu poškodeného a následky konania obžalovaného na poškodenom maloletom dieťati sa uložená výška nepodmienečného trestu odňatia slobody javí ako neprimeraná, keďže spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného spočíva v tom, že tento narušil právom chránený záujem spoločnosti a štátu na ochrane života a zdravia fyzických osôb a na ochrane rodiny a mládeže tým, že sa dopustil konania voči svojmu vlastnému synovi, pričom voči tomuto konaniu sa maloletý syn nemohol účinne brániť a ani si neuvedomoval možné následky na svoje zdravie, navyše mal súd preukázané, že po negatívnych skúsenostiach s konaním obžalovaného maloleté dieťa prejavovalo nesúhlas s tým, aby sa s otcom teda obžalovaným stretávalo. Obžalovaný výrazným spôsobom zasiahol do telesnej integrity maloletého dieťaťa vo veku 1 rok a 9 mesiacov až 2 roky, spôsobil mu viaceré zdravotné problémy, urýchlil rast kostí, čo podľa názoru znalcov muselo byť mimoriadne bolestivé, vystavil ho riziku vplyvov nebezpečných látok, jeho zdravotný stav si vyžadoval viacero hospitalizácií, množstvo vyšetrení, odberov krvi, čo muselo byť pre dieťa aj s odstupom času po skutku traumatizujúce. Poukázala na vyjadrenia A. R. C., z ktorého vyplýva, že obžalovanému bol predpísaný liek G., C. si mal obžalovaný po vyzdvihnutí prísť aplikovať, ale sa nedostavil sa. Tento liek sa aplikuje do sedacieho svalu a ide o bolestivú aplikáciu patriacu výlučne do rúk odborníka. Je ťažko predstaviteľné ako takúto neodbornú aplikáciu muselo znášať malé dieťa. Podľa vyjadrenia matky maloletého obžalovaný mohol neodbornou aplikáciou spôsobiť maloletému pľúcnu embóliu, prípade anafylaktický šok. Zároveň poukázala aj na následky konania obžalovaného popísané v znaleckom posudku A. N. C. O. aj A. R. E.. Poukázala na znalecký posudok A. N. H., z ktorého záveru vyplýva, že u dieťaťa testosterón nevznikol produkciou vlastnej hypofýzy, ale bol aplikovaný zvonka v injekčnej forme tzv. syntetickým testosterónom, ktorý spôsobil maloletému závažné následky, ktoré v posudku bližšie popisuje. Poukazovala na to, že obžalovanému nepoľahčovala žiadna z okolností zmysle § 36 Trestného zákona, naopak priťažovala mu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko sa dopustil viacerých trestných činov. Neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by obžalovaného zbavovali trestnej zodpovednosti, ani dôvody, pre ktoré by bolo trestné stíhanie neprípustné. Aj napriek záverom znaleckého posudku, že u obžalovaného bola výraznou mierou zmenšená príčetnosť, nemožno súhlasiť s názorom súdu o odôvodnenosti použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, a to mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby za súčasného uloženia ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, a

to práve s poukazom na závažnosť konania obžalovaného, spôsobený následok, pričom obžalovaný napriek jednoznačnej dôkaznej situácii počas celého konania neprejavil žiadnu ľútosť nad svojím konaním vo vzťahu k svojmu maloletému synovi. Mala za to, že navrhovaný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere osem rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného uloženia ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou a rozhodnutia o uplatnených nárokoch na náhradu škody je odôvodnený.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 29. 04. 2025.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa konalo za účasti obžalovaného, obhajkyne obžalovaného, opatrovníka maloletého poškodeného a prokurátorky krajskej prokuratúry.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že sa pridrižava písomne podaného odvolania a poukazoval na dôvody v ňom uvedené. Navrhla, aby krajský súd zrušil výrok o treste a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia ako aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou a rozhodol o nárokoch poškodených na náhradu škody rovnako ako rozhodol okresný súd. Odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť ako nedôvodné.

Opatrovník maloletého poškodeného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v otázke viny a trestu ponechal rozhodnutie na úvahe súdu, vo vzťahu ku škode zotrval na výške škody, ktorá bola uplatnená a ako o nej bolo rozhodnuté okresným súdom.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu z dôvodov uvádzaných v podanom odvolaní navrhla oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Odvolanie prokurátorky navrhla zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu žiadal zmeniť napadnutý rozsudok tak, že bude v celom rozsahu oslobodený. Zároveň poukázal, že žiadnemu z jeho detí nebolo nič spôsobené a nebol na nich spáchaný žiadny zločin, preto ani neexistuje žiadna škoda.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného ani prokurátorky okresnej prokuratúry nie je dôvodné.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, najmä však zásady zákonného procesu § 2 ods. 7 Trestného poriadku, práva na obhajobu § 2 ods. 9 Trestného poriadku, voľného hodnotenia dôkazov § 2 ods. 12 Trestného poriadku i rovnosti strán (kontradiktórnosti) § 2 ods. 14 Trestného poriadku.

Krajský súd preskúmaním veci zistil, že rozhodnutie okresného súdu v časti právneho posúdenia konania obžalovaného zodpovedá stavu veci a zákonu. V rámci právneho posúdenia okresný súd nepochybil, keď konanie obžalovaného, ktoré bolo v konaní nepochybne preukázané posúdil ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v súbehu so zločinom neoprávneného zaobchádzania s látkami s anabolickým alebo iným hormonálnym účinkom podľa § 176 ods. 1, ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keďže pre aplikáciu týchto skutkových podstát boli naplnené všetky zákonom požadované predpoklady.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku riadiac sa ustanovením § 168 Trestného poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel,

akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom okresného súdu.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že dňa 13. 03. 2024 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen, pod sp.zn.: 3Pv 172/22/6611 obžalobu na obvineného A. A. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v súbehu so zločinom neoprávneného zaobchádzania s látkami s anabolickým alebo iným hormonálnym účinkom podľa § 176 ods. 1, ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný urobil vyhlásenie, že sa cíti nevinný zo žalovaného skutku a následne bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne A. C. B., svedka D. A. H., ktorý je starým otcom maloletého poškodeného, svedkyne A. A., starej matky maloletého poškodeného, S. B. a doc P. K. B. T. rodičov obžalovaného, svedkov A. E. U., A. A., P. A. A., D. A. A., A. V. Q., A. M. J., A. A. B., A. R. C., oboznámením znaleckých posudkov N. A. N. C. C. A. R. E., A. N. H., I. A. G. C., W. I. N. X. M. I. O. I., H. R. duševného stavu obžalovaného, ku ktorému boli vypočutí A. P. O. O. I. Q. A., I. N. boli oboznámené aj listinné dôkazy a správy k osobe obžalovaného.

Vina obžalovaného bola preukázaná v prvom rade výpoveďou matky maloletého poškodeného A. C. B., ktorá si všimla ku koncu marca 2022 fyzické zmeny na poškodenom ako aj zmeny jeho správania a následne vyhľadala lekársku pomoc. Maloletý poškodený naznačoval matke, že k otcovi nechce ísť, plakal a ukazoval na zadok, vzhľadom na svoj vek však konanie obžalovaného nevedel verbálne vyjadriť a popísať. Spočiatku boli tie vyjadrenia len „tata e“, neskôr to bolo „tata pich“. Maloletému bolo vykonané množstvo vyšetrení ako aj hormonálny profil, kde boli zistené hodnoty hormónov a zároveň bolo zistené, že tieto hodnoty neboli vytvorené prirodzene v tele, ale boli do tela vpravené vo forme syntetického testosterónu. Od apríla 2022 sa negatívne prejavy na maloletom začali zmierňovať, od tohto obdobia už mal obžalovaný povolený styk s maloletým len za prítomnosti matky.

Z výpovede A. E. U. vyplýva, že obžalovaný sa zaujímal o problematiku veľkosti prirodzenia maloletého, pričom si k tomuto vyhľadal aj štúdiu a hovoril o tom aj jej manželovi. V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že obžalovaný do spisového materiálu založil tabuľku noriem podľa veku chlapcov ohľadne dĺžky penisov zo H. S., C. je pre vek dvoch rokov.

Z ďalších dôkazov vyplynulo že obžalovaný mal k dispozícii dva lieky, a to B. O. G.. Z výpovede svedka A. R. C. vyplýva, že liek G. R. predpísal s tým, aby sa po vyzdvihnutí lieku dostavil do ambulancie, aby mu ho pichla sestrička. Obžalovaný však už neprišiel. Liek vybral v lekárni 27. 01. 2022. Ide o olejovú suspenziu s postupným uvoľňovaním, ktorá sa aplikuje vnútro svalovo. Samotná aplikácia je bolestivá, práve vzhľadom na to, že sa jedná o olejovú suspenziu a aplikácia patrí do rúk odborníka. Aplikuje sa do sedacieho svalu, pričom väčšinou sa postupne uvoľňuje zhruba tri mesiace a je potrebné ho aplikovať injekčne. Obžalovaný navštívil ambulanciu dvakrát.

Vo vzťahu k lieku B. D. potrebné uviesť, že tento 28. 01. 2022 vybral obžalovaný v lekárni. Pri vydaní lieku bola uvedená poznámka o množstve dva. Jednalo sa o liek, ktorý sa v danom čase v bežnej praxi nepredpisoval. Je možné ho predpísať mužom, ak majú nedostatočný počet alebo pohyblivosť spermií, čo však nebol prípad obžalovaného, a teda nebol dôvod mu takýto liek predpisovať. Svedkyňa A. A. B. poprela, že by takýto predpis vystavila, pričom uviedla, že takéto lieky mužom neordinovala. Predpis, ktorý bol v papierovej forme určite nevypisovala. Pečiatku, ktorá sa objavila na predpise v tom čase nepoužívala. Na predpise bola diagnóza, na ktorú sa nevzťahuje takáto liečba. V signatúre by nenapísala jednorazové použitie celého lieku v jednej dávke. Bežne sa predpisuje užívanie lieku na tri až šesť použití.

Duševný stav obžalovaného ako aj maloletého poškodeného a následky, ktoré konanie obžalovaného zanechalo na maloletom boli preukázané znaleckými posudkami podrobne rozobranými v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Je potrebné zdôrazniť, že z výsledkov skúmania duševného stavu obžalovaného vyplýva, že obžalovaný trpí duševnou poruchou a to schizopatiou a schizofrénou. Pri prekážkach a nepochopení okolia reaguje neprimerane, až hraničnými psychotickými prejavmi. Obžalovaný trpel v čase spáchania skutku duševnou poruchou, a to hraničnou, pseudopsychopatickou schizofrénou. Duševná porucha sa prejavovala v čase spáchania trestného činu iracionálnymi činmi, narušením súdnosti a kritickosti. Obžalovaný nebol v čase činu schopný v potrebnej miere ovládať svoje konanie a rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť, obe schopnosti boli znížené v podstatnej, forenzne významnej miere, avšak úplne vymiznuté neboli. Obžalovaný sa vyjadroval, že tie hormóny podávala synovi manželka, teda pripustil, že by sa tie hormóny mohli podať z vonkajšieho prostredia, ale nie ním. Poukázal na manželku, ktorá je lekárka a má lepší prístup k liekom. Je tam teda istá psychologická zrozumiteľnosť, z čoho vyplýva, že sa znalci nerozhodli poskytnúť súdu podklady pre úplnú nepríčetnosť. Pobyt obžalovaného na slobode môže byť pre spoločnosť nebezpečný, preto bolo odporučené uloženie ochrannej psychiatrickej liečby ústavnou formou. Obžalovaný nemá náhľad na svoju chorobu a v prípade, že by sa ukladala ambulantná forma liečby, tak by s veľkou pravdepodobnosťou nespolupracoval. Jediná možnosť je liečbu realizovať ústavnou formou. Liečba je dlhodobá. Diagnostika obžalovaného je možná len na základe dlhodobého sledovania, preto vo vzťahu k súkromným znaleckým posudkom, ktoré obžalovaný predložil a na ktoré poukazoval je otázne, aké podklady znalcom obžalovaný poskytol, jednorazový kontakt s obžalovaným nemusí byť z psychiatrického hľadiska nejak nápadný, pretože obžalovaný sa dokáže správať bez nejakých nápadností.

Ohľadne duševného stavu a prejavov obžalovaného vypovedali aj rodinní príslušníci matky poškodeného ako aj otec obžalovaného, ktorý uviedol že v minulosti prehovoril obžalovaného, aby navštívil psychiatra. Obžalovaný navštívil A. C. M. J., O. neskôr otec obžalovaného zistil, že k nej nechodil a predpísané lieky nebral, naopak zháňal rôzne posudky, chcel dokázať, že je úplne zdravý.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného týkajúce sa právnej kvalifikácie je potrebné uviesť, že objektívna stránka trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby spočíva v špecifických útokoch identifikovaných v odseku 1 písm. a) až e), ktorých následkom je spôsobenie fyzického alebo psychického utrpenia poškodenej osobe, pričom je možná aj kombinácia fyzického a psychického utrpenia ako následkov takýchto útokov. V danom prípade išlo o vystavovanie vplyvu látok spôsobilých poškodiť zdravie s následkom ťažkej ujmy na zdraví maloletého poškodeného.

Na naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu nebude postačovať iba samotné preukázanie existencie útoku na poškodenú osobu, ale aj preukázanie následku takéhoto útoku v podobe spôsobenia fyzického utrpenia a psychického utrpenia. Odborná literatúra definuje fyzické alebo psychické utrpenie ako fyzické alebo duševné bolesti, ktoré ovplyvňujú alebo sťažujú obvyklý spôsob života týranej osoby, respektíve podstatne narúšajú kvalitu jej života. Súdna prax definuje fyzické a psychické utrpenie ako stav vyznačujúci sa telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky čas. Fyzické utrpenie sa spája s negatívnym následkom na telesnom zdraví, prejavujúci sa v znížení jeho kvality, pričom ho možno tiež definovať ako poškodenie telesného zdravia iného. Psychické utrpenie bude možné spájať s negatívnym následkom na duševnom zdraví, prejavujúcim sa v znížení jeho kvality, respektíve s poškodením duševného zdravia dotknutej osoby.

Tieto útoky majúce za následok fyzické a psychické príkorie poškodenej osoby by nemali byť jednorazové, naopak mali by trvať po určitý čas. Pre naplnenie zákonných znakov objektívnej stránky skutkovej podstaty nebude postačovať len ojedinelé, osamotené či jednorazové konanie, ale bude nevyhnutná určitá hromadnosť, či sústavnosť konania páchatel'a, teda určitý čas trvajúce zlé zaobchádzanie, ktoré pozostáva z rôznych útokov proti týranej osobe. Kvalifikačným hľadiskom následku trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby vo forme fyzického alebo psychického utrpenia je jeho hromadnosť, či trvalosť, teda to, že útoky sú opakované či sústavné a práve táto opakovanosť spôsobuje fyzické či psychické utrpenie poškodenej osoby, ktorá nie je len celkom krátko prechodného charakteru. Samotný obsah pojmu utrpenie vo vzťahu k časovému hľadisku trvania útokov je potrebné posúdiť striktné individuálne vo vzťahu ku každému konkrétnemu prípadu, využijúc všetky dostupné dôkazné prostriedky, náležite akcentujúc objektívne hľadisko, ako aj subjektívne pôsobenie útokov páchatel'a na poškodenú osobu.

V danom prípade bolo z vykonaného dokazovania preukázané, že nešlo o ojedinelé, jednorazové konanie obžalovaného. Matka maloletého poškodeného vypovedala, že obžalovaný sa s maloletým stretával podľa rozhodnutia Okresného súdu Zvolen, sp.zn.: 15P/16/2021 zo dňa 09. 05. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.: 14CoP/23/2021 zo dňa 19. 07. 2021, a to každý párný víkend v sobotu od 13:00 hod do 17: 00 hod a v nedeľu od 13:00 hod. do 17:00 hod. a každý nepárny týždeň vo štvrtok od 16:00 hod. do 18:15 hod. bez prítomnosti matky, pričom v prvom štvrtroku 2022 sa to na 90% aj dodržiavalo. Z uvedeného vyplýva, že maloletý poškodený bol v rozhodnom období s obžalovaným, a to bez prítomnosti matky. Z uznesenia Okresného súdu Zvolen, sp.zn.: 18P 52/2021 zo dňa 20. 12. 2022 vyplýva, že súd vyslovil dočasný zákaz styku obžalovaného s maloletým D. B. a s maloletou C. B..

Z výpovede svedkyne ďalej vyplýva aj to, že maloletý mal zvláštne prejavy od februára 2022 do 05. 04. 2022, kedy sa vyjadroval viackrát o tom, že ho mal otec pichnúť, a to čiastočne verbálne a čiastočne neverbálne. K otcovi nechcel ísť, plakal. Syntetický testosterón má relatívne rýchly polčas rozpadu, preto by jeho účinky po jednorazovej dávke nepretrvávali počas dvoch mesiacov. Nešlo teda iba o jednorazové konanie, aplikácia syntetického testosterónu bola opakovaná a následky, ktoré toto konanie obžalovaného na maloletom poškodenom zanechalo sú podrobne popísané v rámci záverov znaleckého skúmania, z ktorého okrem iného vyplýva, že syntetické testosteróny, ktoré boli podľa zistených skutočností maloletému podávané mu spôsobili poškodenie rastu, zväčšenie pohlavných orgánov penisu a semenníkov, ochlpenie na nich. Aj napriek tomu, že aktuálne je hladina testosterónu v norme, pretrváva väčší penis, hnedo zafarbené semenníky, ochlpenie sa už takmer vytráca ale progreduje rast tela. U dieťaťa došlo k rozvoju extrémne predčasnej puberty s rozvojom sekundárnych pohlavných znakov vo veku dvoch rokov. V predmetnom prípade vplyvom užitia syntetického testosterónu došlo k zväčšeniu penisu, aj k stoporeniu, ktoré bolo bolestivé. Trvalým následkom môže byť urýchlenie kostného rastu, avšak konečná výška dieťaťa bude menšia ako v bežnej populácii. Rovnako ochlpenie na podpažúši a na tvári môže byť pre dieťa nepríjemné na vzhľad a dieťa môže mať psychické problémy. Syntetický testosterón môže zablokovať tvorbu vlastného testosterónu, čo môže zastaviť tvorbu spermií, teda človek sa stane neplodným.

Obžalovaný opakovane podrobil svojho maloletého syna bolestivej procedúre aplikácie syntetického testosterónu do sedacieho svalu, pričom maloletý nemal žiadnu šancu ubrániť sa konaniu obžalovaného a nevedel ani o jeho konaní povedať svojej matke, keďže ešte nevedel rozprávať. Snažil sa preto aj neverbálne dať matke najavo, čo sa u otca deje a čo mu otec robí, pričom matka mu spočiatku nerozumela a dávala ho obžalovanému, aj keď maloletý plakal, keďže sa nevedel inak brániť. Zároveň mal maloletý poškodený bolesti spôsobené aj erekciou a rastom kostí, teda nielen samotnou injekčnou aplikáciou látok.

Zo správy O. H. K. B., H. Q. bol potvrdený príjem cudzorodých, syntetických testosterónov, alebo posilňujúcich látok testosterónu u maloletého poškodeného.

Okresný súd tak správne právne posúdil konanie obžalovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v súbehu so zločinom neoprávneného zaobchádzania s látkami s anabolickým alebo iným hormonálnym účinkom podľa § 176 ods. 1, ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona tak ako už bolo vyššie uvedené.

Vo vzťahu k tvrdeniu obžalovaného v podanom odvolaní, že svedkyňa A. J. pripustila, že mohla hlavnej sestre telefonicky odobrať vypísanie receptu v čase Covidu je potrebné uviesť, že toto sa nezakladá na pravde. Z výpovede svedkyne J. vyplýva, že počas obdobia Covidu boli možnosti lekárov predpisovať lieky na základe len telefonickej konzultácie s pacientami, avšak iba ak u nich podstupovali liečbu a bolo to uvedené v záznamoch. Je možné, že v riadne uzamknutej kancelárii sestry mala sestra dve pečiatky niektorých lekárov. Sestry mali pečiatky tých lekárov, ktorí mali byť na žiadankách uvedení. Nemôže sa vyjadriť ku konzultácii sestry s lekárkou, ale keby ona bola v tejto situácii, tak by túto možnosť odmietla. Nie je preto pravda, že svedkyňa uviedla, ako tvrdí obžalovaný, že mohla hlavnej sestre odobrať telefonicky vypísanie receptu v čase Covidu. Podľa vyjadrenia svedkyne v čase spáchania skutku bola liečba liekom B. L. A. len experimentálna, čiže v bežnej praxi sa nevyužívala.

K námietke obžalovaného týkajúcej sa záverov znalkyne A. H., Y. jeho syn je zdravý aj rastovo je potrebné uviesť, že zo záverov znalkyne vyplýva, že psychomotorický vývoj je adekvátny veku, až na genitál, ktorý zodpovedá predčasnej puberte vo veku 12 rokov. Krvné vyšetrenia u maloletého potvrdili zvýšené hodnoty testosterónu, avšak nepotvrdili zvýšené hodnoty adrenokortikotropného hormónu z hypofýzy, ktorý by mal stimulovať tvorbu testosterónu. Na základe výsledkov vyšetrení dospela k záveru, že u dieťaťa testosterón nevznikol z produkcie vlastnej hypofýzy, ale malo ho aplikovaný zvonka v injekčnej forme, takzvaný syntetický (chemicky vyrobený) testosterón. Pokiaľ ide o kostný vek, pri poslednom vyšetrení sa zistilo, že rýchlosť rastu kostí je väčšia, za posledné dva mesiace narástol o 2 cm.

Okresný súd pri ukladaní trestu vychádzal z ustanovenia § 34 Trestného zákona, pričom zistil, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má tri záznamy, pričom jeden záznam je proti občianskemu spolunažívaniu vo vzťahu k svojej bývalej manželke, matke maloletého poškodeného A. C. B.. Zároveň okresný súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naopak zistili jednu priťažujúcu okolnosť, a to spáchanie dvoch trestných činov. Pri ukladaní úhrnného trestu zobral okresný súd do úvahy aj okolnosti prípadu, následky spôsobené na maloletom poškodenom a osobu obžalovaného, pričom vzhľadom aj dôvody na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona ako už bolo vyššie uvedené. Na základe vyhodnotenia všetkých relevantných skutočností potom uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukládanie trestov platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody, o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Ustanovenie § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona umožňuje uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd uvádza, že okresný súd správne ukladal trest úhrnný, a to za dva trestné činy. Je pravdou, že následky konania obžalovaného na maloletom poškodenom sú veľmi vážne, ale je potrebné zobrať do úvahy aj výrazné znížené ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného z dôvodu jeho duševného stavu, na čo bolo potrebné pri ukladaní trestu prihliadnuť. Okresný súd preto správne využil inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, keďže u obžalovaného nešlo len o nepatrné zníženie týchto schopností, ale o zníženie výrazné. Zároveň bolo obžalovanému uložené aj ústavné psychiatrické liečenie v súlade so závermi znaleckého posudku, o ktorých nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti. Krajský súd preto považoval výmeru uloženého trestu, vzhľadom na všetky okolnosti za správnu a uložený trest za zákonný a primeraný.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu, správne okresný súd rozhodol aj o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tento rovnako netrpí žiadnymi vadami. Škoda bola riadne a včas uplatnená, čo do dôvodu a výšky do skončenia vyšetrovania, a to opatrovníkom maloletého poškodeného vo výške 3 286 eur titulom bolestného a M. N. I. M. M. 4 500,95 eur titulom nákladov vynaložených na poskytnutie zdravotnej starostlivosti maloletého poškodeného. O výške uplatnených nárokov nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti, tieto vyplývajú z dôkazov vykonaných pred okresným súdom, a to z listinných dôkazov vo vzťahu C. M. N. I. O. zo znaleckého posudku vo vzťahu k maloletému poškodenému.

Krajský súd pripomína, odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam na rozhodnutie o odvolaní.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nezistiac dôvod na zmenu, prípadne zrušenie rozsudku okresného súdu odvolanie obžalovaného A. A. B. a prokurátorky okresnej prokuratúry ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.